

PODCAST / Od presadzovania tézy „každý si môže robiť čo chce“, až k modernému ateizmu

Grzegorz Kucharczyk

3. septembra 2020 **Video**

Intelektuálny ateizmus, nesúci sa v znamení zámerného odmietania Boha má svoje jednoznačné obmedzenia a veľmi svojvoľný charakter. Podľa arcibiskupa Fultona Sheena, „len ľudia dobrej vôle sa môžu stať Božími priateľmi.“ Arcibiskup Fulton Sheen si už pred niekoľkými desaťročiami všimol fenomén degradácie ateizmu, ktorý sa nesie nielen v útokoch na intelekt človeka, ale aj na jeho vôľu. Ateizmus dnes predstavuje nielen akt odmietania Boha, ale aj odmietanie morálky a morálnych požiadaviek. Dnešný ateizmus nie je pasívny, je aktívny, militantný politický, agitačný a ľavicový.

Dnešní moderní ateisti monitorujú všetky predsudky s výnimkou svojich vlastných a je pripravení militantne presadzovať svoje predstavy naprieč celou spoločnosťou. Mentalitou a myslením pripomínajú dnešní moderní ateisti politické elity komunistickej Číny, alebo severnej Kórey, neomarxistické základy dnešného moderného ateizmu sú viac ako zrejmé.

Svojho času americký kazateľ arcibiskup Fulton Sheen upozornil aj na skutočnosť, že ateizmus sa musí niesť v znamení odmietania Božích prikázaní, ktorými sa tisícročia riadila európska civilizácia. Ateisti odmietajú Boha a tým odmietajú rovnako aj jeho zákony, aj keď to má katastrofálny dopad na morálku a život spoločnosti.

Už pred desaťročiami arcibiskup Sheen poukázal na to, ako ateistov neskutočne dráždi aj biblické „Nezosmilniš“. Smilníci popierajú Boha, pretože Božia vševedúcnosť znamená, že ich pozoruje Boh, ktorý ich činy neschvaľuje a jednoznačne ich odmieta. Pokiaľ smilníci neopustia svoju primitívnu hedonistickú živočíšnosť, musia ostať ateistami, pretože sa nedokážu vyrovnáť so skutočnosťou, že niekto ich činy vidí a odsudzuje. Najviac ateistov je medzi tými, ktorí dodržiavajú zásadu **„robte si čo chcete“**.

V roku 2018 vyšla kniha Johna Graya, ktorý sa označuje za predstaviteľa britského postkonzervativizmu, s názvom „Sedem druhov ateizmu“. Bez ohľadu na absurdnosť a nedokázateľnosť svojich tvrdení pracuje John Gray s vierou v neexistenciu Boha ako so základným predpokladom, z ktorého sú odvodené všetky ďalšie jeho úvahy a analýzy. Tým, že odmieta jednoznačne existenciu Boha, je zrejmé, aký postoj má veriaci katolíci ku Grayovej knihe zaujať.

John Gray sa označuje za umierneného ateistu „Conradovho typu“, v skutočnosti však jeho útoky voči kresťanom, ktoré v knihe používa možno označiť rôzne, určite však nie ako umiernené. Ale aj sám John Gray vo svojej knihe dokazuje skutočnosť, že „kedykoľvek sa v modernej dobe ateizmus začal prejavovať vo forme organizovaného hnutia, vstupoval do úzkeho spojenectva s pseudovedou a jej argumentami.

Na stránkach svojej knihy britský „umiernený ateista a postkonzervatívce“ opakuje všetky známe a prekonané argumenty antiklerikálnej pseudovedy. V knihe sa dočítame, že *„kresťanstvo je výtvorom*

náhody, premena Ježišovho učenia na univerzálnu vieru bola výsledkom série náhodných krokov, z ktorých najdôležitejším bola konverzia Saula z Tarzu". John Gray zastáva názor, že ak by sa Pavol neobrátil, tak „*hnutie, ktoré založil Ježiš Kristus by sa nikdy nestalo svetovým náboženstvom*". Podobných hlúpostí je plná celá kniha.

Grayov postkonzervativizmus znie rovnako falošne ako kritická teologická škola protestantskej odrody, reprezentovaná R. Bultmannom a spol. Nemecký modernizmus a „všetky liberálne prítoky Rýna“ sa vliali do Tiberu a dodnes negatívne ovplyvňujú dianie v katolíckej Cirkvi.

Veľká skupina argumentov, ktoré John Gray vo svojej knihe používa, znepokojivo pripomína primitívnu agendu sovietskych bolševikov v počiatočnej fáze existencie Sovietskeho zväzu. V argumentácii Johna Graya znie primitívne klišé o tom ako „kresťanstvo zničilo klasickú civilizáciu“, „stredovek bol v porovnaní so starovekom dobou temna“ /otrokárstvo považuje Gray evidentne za prejav ľudskej slobody. Netreba sa čudovať, v USA a Británii má otrokárstvo cveng a dlhodobú tradíciu, Briti a Američania boli otrokármi ešte aj v 18. a 19. storočí /.

Kresťanstvo podľa Johna Graya „démonizovalo sexualitu a stigmatizovalo homosexuálov“. Stručne povedané – s kresťanským univerzalizmom prišla militantná intolerancia. John Gray kráča v stopách Edwarda Gibbona, ktorý tvrdil, že Cirkev zanechala v katakombách svoje „kauzálnе vedenie“ a Voltaira, ktorý všade nachádzal „kresťanské korene netolerancie“. Grayov postkonzervativizmus sa v ničom nelíši od antikresťanských prístuov ideológie novej ľavice, ktorá sa na západe sformovala v roku 1968.

Vo svojej knihe sa John Gray snaží nájsť rôzne spôsoby, ako ospravedlniť odmietanie existencie Boha. Škálu používa širokú, od pozitívneho náboženstva Augusta Comta, sekularizovanej verzie kresťanskej predstavy o pokroku a „zbožštievania vedy“ /od osvietenstva po súčasný transhumanizmus/, politických náboženstiev /jakobíni, socializmus a komunizmus/, militantný ateizmus /de Sade, Lenin/. Veľkú pozornosť venuje dvom svojej osobe najbližším formám ateizmu, pri zrode ktorého stáli George Santayana a Joseph Conrad. Pozitívne sa vyjadruje aj o konglomeráte názorov, prezentovaných Schopenhauerovým mystickým ateizmom, Spinozovou negatívnou teológiou či po ateizmus prezentovaný v myšlienkovom svete židovského ateistu Leva Šestova.

John Grey v knihe uviedol niekoľko faktov, ktorými de facto sám demaskoval skutočnú tvár moderného ateizmu. Ani John Grey, ani Comte a žiaden z nových ateistov nevníma toleranciu ako svoju základnú hodnotu. Ak z etiky môže byť veda, je tolerancia zbytočná. Pobaví aj Grayove tvrdenie, že „*filozofia Marxových dejín je kresťanskou teodiceou, zabalenou do podoby humanistického mýtu*“.

Grayove analýzy osvietenských koreňov rasizmu, alebo venovanie pozornosti názorom a dielu markíza de Sade /toto dielo považujú všetci propagátori slobodného sexuálneho prejavu za základný nástroj revolučných zmien sveta/ sú veľmi zaujímavé. Gray je presvedčený, že markíz de Sade nebol sadista, jeho dielo bolo inšpirované len nenávisťou k Bohu, čo je podľa Graya legitímny prístup. Ale keď si spomenieme na postrehy arcibiskupa Sheena, objaví sa otázka: „Nevznikla niekedy táto nenávisť z nedostatku vôle zvráteného francúzskeho aristokrata, opustiť svoju egoistickú a primitívnu živočíšnosť.“

Kniha Johna Greya neprekvapí, neprekračuje totiž rámec očakávaného. Argumentácia Johna Greya nemá výraznejšiu vypovedaciu hodnotu. Grayove pokusy o oslnivé analýzy, pretkávané primitívnymi útočnými argumentami inteligentného a veriaceho čitateľa neoslnia a ani neoslovia. Z diela priam srší absencia

konštruktívneho myslenia a poriadku, ako je však všeobecne známe, konštruktívne myslenie a poriadok je vo svete post filozofom na pokraji zániku.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/podcast-od-presadzovania-tezy-kazdy-si-moze-robit-co-chce-az-k-modernemu-ateizmu/>